U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců Mgr. Petry Weissové a JUDr. Miloslava Výborného v právní věci žalobce: **P. S.**, zastoupeného Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**, se sídlem Velká Hradební 3118/48, Ústí nad Labem, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 11. 2015, čj. 4986/DS/2015, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 15. 2. 2016, čj. 15 A 26/2016 – 16,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5000 Kč, který mu bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] Magistrát města Ústí nad Labem rozhodnutím ze dne 3. 7. 2015, čj. MM/OK/PD/47517/14/R, shledal žalobce vinným ze správního deliktu podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), jehož se dopustil tím, že jako provozovatel vozidla tovární značky Škoda, registrační značky X nerespektoval dopravní značení IP 13b „Parkoviště s parkovacími hodinami“. Za to mu uložil pokutu ve výši 300 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1000 Kč.

[2] Žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím žalobcovo odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně zamítl a rozhodnutí potvrdil. Žalobce se domáhal přezkumu rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Ústí nad Labem, který shora označeným usnesením řízení o žalobě zastavil pro nezaplacení soudního poplatku za žalobu.

[3] Včas podanou kasační stížností se žalobce (stěžovatel) bránil proti usnesení krajského soudu námitkami, že soudem stanovená pětidenní lhůta k zaplacení soudního poplatku byla nedostatečná a že dříve, než napadené usnesení nabylo právní moci, požádal o osvobození od soudních poplatků. Navrhl usnesení krajského soudu zrušit a věc vrátit tomuto soudu k dalšímu řízení.

[4] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že krajský soud napadené usnesení zrušil a v řízení o žalobě bude dále pokračovat. Kasační stížnost má proto za nedůvodnou.

[5] Ze spisu krajského soudu se podává, že usnesením ze dne 29. 2. 2016, čj. 15 A 26/2016 – 22, zrušil kasační stížností napadené usnesení, neboť dříve, než nabylo právní moci (v den doručení napadeného usnesení - 16. 2. 2016), podal stěžovatel žádost o osvobození od soudních poplatků za žalobu. Usnesení ze dne 29. 2. 2016, čj. 15 A 26/2016 – 22, nabylo právní moci dne 2. 3. 2016.

[6] Nejvyšší správní soud se s ohledem na shora uvedené zabýval otázkou, zda jsou v daném případě splněny podmínky řízení. Předpokladem přezkoumání zákonnosti rozhodnutí správního soudu je totiž především samotná existence takového rozhodnutí. Stěžovatel podal kasační stížnost dne 1. 3. 2016, tedy v době, kdy napadené usnesení formálně existovalo. Před rozhodnutím Nejvyššího správního soudu však krajský soud uvedené usnesení zrušil a toto jeho rozhodnutí již nabylo právní moci. Odpadl tak předmět řízení o kasační stížnosti.

[7] Podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn a nelze proto v řízení pokračovat.

[8] Nejvyšší správní soud shrnuje, že zrušením kasační stížností napadeného usnesení krajským soudem odpadla podmínka řízení spočívající v existenci předmětu řízení o kasační stížnosti. Nedostatek uvedené podmínky je neodstranitelný, a proto soud kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

[9] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[10] Stěžovatel zaplatil soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5000 Kč. Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl, aniž nařizoval jednání, a proto podle § 10 odst. 3 zákona o soudních poplatcích rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku. Ve smyslu § 10a zákona o soudních poplatcích bude stěžovateli soudní poplatek vrácen do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 7. října 2016

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu